

Základy: 20. Hřích, satan a peklo

Základy

Křesťanství je největší světové náboženství, a přesto o něm mnoho lidí mnoho neví. Pokud jste jedním z nich, pak je to skvělé místo, kde začít!

Věděli jste například, že křesťanství není o chození do kostela nebo o konání dobrých věcí? Je to o vztahu s Bohem. Tím se liší od ostatních náboženství. Křesťané se nemusí spoléhat na to, že se budou nějak extra snažit, aby byli dobří, ale oslavují skutečnost, že Ježíš dal svůj život místo nás, aby každý mohl mít tento vztah s Bohem jednoduše tím, že mu důvěřuje. Proto se křesťanství nazývá „Dobrá zpráva“.

Sestavili jsme zde několik článků, které vás provedou základy. Pokud ale nevidíte, co hledáte, stačí hledat, nebo ještě lépe, klikněte na náš e-mail sitviry@post.cz a začněte konverzovat se skutečným křesťanem. Rádi zodpovíme jakýkoli dotaz, velký i malý.

Hřích, satan a peklo

Prvotní hřích byl natolik závažný, že se stále odráží v dějinách, jako by byl předán v DNA lidstva.

Jednoduché chápání hříchu je špatné jednání. Jde však mnohem dál než ke špatným činům – zahrnuje také špatné myšlenky a postoje. Křesťané věří, že Bůh stvořil celý vesmír a na počátku byl naprosto dokonalý. Biblický příběh začíná prvními lidmi, Adamem a Evou, kteří byli bez hříchu a měli dokonalý vztah mezi sebou i s Bohem.

Pak ale přišel na svět hřích. Tomu se říká pád. Biblická kniha Genesis vypráví o tom, jak Adam a Eva dostali od Boha svobodnou volbu a rozhodli se ho neposlechnout. To byl první hřích. Z toho vyplynuly následky. Vzniklo rozdělení mezi Bohem a lidmi, které přineslo na svět duchovní smrt. Poškodil také vztah mezi Adamem a Evou. A ovlivnil i vztah mezi lidmi a zbytkem stvoření.

Tento „prvotní“ hřích byl tak závažný, že se stále ozývá v dějinách, jako by se přenesl do DNA lidstva a ovlivnil každého člověka a společnosti, v nichž žije. Bůh stvořil lidi ke svému obrazu. Máme schopnost milovat, odpouštět a žít ve vztahu s Bohem i mezi sebou navzájem. Dal nám také instinktivní chápání dobra a zla. A přesto kvůli pádu lidí inklinují k hříchu. Nikdo z nás není schopen žít zcela bezhříšný život.

Bible nám ukazuje, že i nejbližší následovníci Ježíše Krista dělali a říkali špatné věci. Jak se píše v biblické knize Římanům, „všichni zhřešili a zcela postrádají Boží slávu“. Jedna z klíčových postav na počátku křesťanské církve, Pavel, napsal list Římanům. Píše v něm o svých vlastních bojích: „Co chci dělat, nedělám, ale co nenávídím, dělám“. Bible říká, že člověk nemůže za hřích vinit vnější vlivy – vychází z našeho vlastního srdce.

Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby skrze něj svět zachránil.

Bůh je dokonale bezúhonný; dokonale svatý a nemůže tolerovat přítomnost hříchu. Křesťanství učí, že za hříšné činy a myšlenky musí následovat soud. Bůh nehodlá zavírat oči nad otravováním svého dokonalého stvoření. Bude existovat spravedlnost. Nastane soudný den, kdy budou obnaženy hříchy každého člověka. Hřích bude potrestán.

Jádrem křesťanství je však pochopení, že ačkoli se lidstvo nemůže samo zbavit hříchu, Bůh mu to umožnil. Jeho syn Ježíš Kristus vzal na sebe veškerý trest za hřích světa. Ježíš v biblické knize Jan říká: „...*Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby skrze něj svět spasil. Kdo v něho věří, není odsouzen...*“.

Někteří lidé věří, že díky tomu, co Ježíš udělal, když na sebe vzal vinu za hřích, každý unikne soudu za hříšné myšlenky a činy. Bible však jasně říká, že tomu tak není. Ježíš dále říká: „*Kdo však nevěří, je již odsouzen...*“

Křesťané věří, že uniknout hříchu a soudu za něj je možné - všem nám může být odpuštěno vše, co jsme udělali špatně -, ale pouze tehdy, když vložíme svou důvěru v Ježíše Krista. Když to uděláme, zlomíme trvalé sevření hříchu. Pak je možné myslet a chovat se jinak.

Satan

Bible říká, že Bůh stvořil duchovní svět, který existoval dříve než Země. Stvořil anděly - duchovní bytosti, které nejsou lidmi, ale ani Bohem. Existovala v nich určitá hierarchie. Mezi nejstarší patřil Lucifer. Pýcha ho však přiměla k tomu, aby vedl vzpouru proti Bohu, a byl vyhoštěn z Boží přítomnosti. K této vzpouře se přidali i další andělé a stihl je stejný osud. Bible se o této konfrontaci zmiňuje v knihách Ezechiel a Zjevení.

Od té doby se satan staví do role Božího úhlavního nepřítele a vede neviditelné duchovní síly, které válčí s Bohem a jeho lidem. Poprvé se se Satanem setkáváme v Bibli při Pádu, kdy v podobě hada

přemlouvá Adama a Evu, aby se vzepřeli Bohu. Výsledek je pro lidstvo katastrofální – odloučení od Boha. Příběh však ukazuje do budoucna na Ježíše, který satana porazí a lidstvo zachrání.

Někteří křesťané se domnívají, že satan není duchovní bytost, ale způsob, jak popsat působení zlých principů. Ježíš o Satanovi hovořil a označil ho za „otce lži“. Tři z biblických knih, které dokumentují Ježíšův život – Matouš, Marek a Lukáš -, vyprávějí o tom, jak se Ježíš setkal s ďáblem během 40denního pobytu na poušti a jak se ho ďábel pokoušel svést. Ježíš však odolal.

Biblická kniha Jakub říká, že to mohou udělat i lidé: „*Vzepřete se ďáblu a on od vás uteče*“. Křesťanství učí, že ďábel má moc a vliv a je třeba ho brát vážně, ale není roven Bohu. Ježíš Kristus nad ním vždy dokázal zvítězit. I když je nyní aktivní, Satanovým osudem je jeho definitivní zničení.

„Vzepřete se ďáblu a on od vás uteče.“

Peklo

Křesťané věří, že Bůh je spravedlivý, a proto, přestože Bůh bude soudit každého člověka, který existoval, nikdo nebude po smrti trpět osudem, který si nezaslouží.

Křesťanství učí, že lidé, kteří přijmou Ježíše Krista jako svého zachránce před hříchem, stráví věčnost plnou radosti a lásky v Boží přítomnosti, v novém nebi a nové zemi. Ti, kdo Ježíše odmítají, však stráví věčnost odloučení od Boha, v pekle. Pro mnoho křesťanů je peklo skutečné, fyzické místo.

O tom, jak vypadá, však panují neshody. Bible vykresluje živý, děsivý obraz věčného trestu s věčným ohněm, kde budou lidé volat o úlevu a skřípat zuby v úzkostech; místo temnoty a rozkladu.

Mnozí křesťané považují tento obraz za čistě symbolický – za mocné varování před strašlivostí odloučení od Boha. Peklo vnímají jako pusté, nešťastné místo, kde lidé žijí na věčnosti, trvale vyloučení z Boží přítomnosti kvůli svému hříchu a pozemskému rozhodnutí odmítnout Ježíše.

Jiní věří, že milující Bůh by nemohl dopustit, aby lidé trpěli věčně, a že peklo je úplná zkáza – kde existence člověka definitivně končí.

Někteří římskokatoličtí a pravoslavní křesťané věří, že existuje přechodný stav mezi tímto životem a nebem, známý jako očistec, kde se lidské duše očišťují v rámci přípravy na věčnost s Bohem. Koncept očistce pochází z rané církve, ale v Bibli není zmíněn.

[Christianity United Kingdom](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)